

wielowejściowej bramki AND, której wyjście połączone jest z wejściami (E_{in}) aktywującymi tranzycję wejściową (t_{in}) dla wszystkich modułów odpowiadających miejscom wyjściowym tranzycji (t_{out}) oraz z wejściem bramki NOT, z kolei wyjście bramki NOT połączone jest z wejściami (E_{out}) aktywującymi tranzycję wyjściową (t_{out}) dla wszystkich modułów odpowiadających miejscom wejściowym tranzycji (t_{in}), zaś wejścia zerujące (RESET) wszystkich modułów są ze sobą połączone i wyprowadzone jako zewnętrzne wejście (RESET) zerujące cały układ, natomiast wejścia ustawiające (SET) tych modułów, dla których odpowiadające im miejsca sieci Petriego nie zawierają znakowania początkowego ustawione są w stan wysoki, z kolei wejścia ustawiające pozostałych modułów są ze sobą połączone i wyprowadzone jako zewnętrzne wejście (SET) ustawiające znakowanie początkowe, zgodnie z wynalazkiem charakteryzuje się tym, moduł elektroniczny jest układem asynchronicznym nie wymagającym synchronizowania zewnętrznym sygnałem taktującym, który składa się z dwóch multiplexerów (MUX1, MUX2) o n-bitowych wejściach danych, dwóch komparatorów (CMP1, CMP2) porównujących wartości występujące na dwóch n-bitowych wejściach (A, B), zespołu (AG1) n dwuwejściowych bramek AND, zespołu (OG1) n dwuwejściowych bramek OR, dwóch zespołów (XG1, XG2) n dwuwejściowych bramek XOR, zespołu (FFD) n binarnych przerzutników D, jednego binarnego przerzutnika RS (FRS), jednej n+2 wejściowej bramki NAND (G12), jednej n+1 wejściowej bramki OR (G13), jednej trójwejściowej bramki AND (G11), jednej dwuwejściowej bramki AND (G2), trzech dwuwejściowych bramek OR (G1, G7, G4) oraz sześciu bramek NOT (G3, G5, G6, G8, G9, G10).

(1 zastrzeżenie)

A1 (21) 396419 (22) 2011 09 23

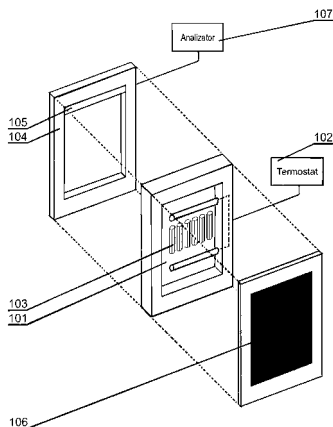
(51) G06K 9/36 (2006.01)
G01N 21/62 (2006.01)
G01J 1/16 (2006.01)

(71) UNIWERSYTET MEDYCZNY W ŁODZI, Łódź
(72) WIETESKA ŁUKASZ; SZEWCZYK ELIGIA

(54) Sposób badania rozwoju biofilmów i urządzenie do badania rozwoju biofilmów

(57) Sposób badania rozwoju biofilmów w komorze badawczej (101) o kontrolowanej temperaturze, w której zamocowane są probówki (103) z podłożem, na którym formuje się biofilm, charakteryzujący się tym, że za pomocą urządzenia do pobierania obrazu (104) pobiera się w odstępach czasowych obrazy wnętrza komory z probówkami umieszczonymi w płaszczyźnie równoległej do płaszczyzny pobieranego obrazu, które przesyła się do analizatora danych, za pomocą którego z obrazu wnętrza komory wyodrębnia się obrazy poszczególnych probówek, a dla każdego z obrazów poszczególnych probówek wyodrębnia się obszar biofilmu nad meniskiem pożywki, określa się średnią wartość luminancji wyodrębnionego obszaru biofilmu, po czym określa się rozwój biofilmu na podstawie zmian średniej wartości luminancji wyodrębnionego obszaru biofilmu.

(8 zastrzeżeń)

DZIAŁ H

ELEKTROTECHNIKA

A1 (21) 396458 (22) 2011 09 28

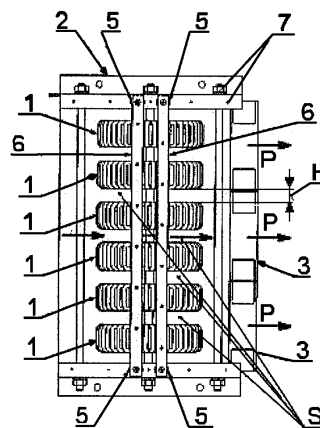
(51) H01F 30/16 (2006.01)
H01F 27/30 (2006.01)
H01F 27/42 (2006.01)

(71) EVER
SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ,
Swarzędz
(72) STRZELECKI PIOTR

(54) Sposób konfekcjonowania elementarnych indukcyjności mocy w podzespoły złożone oraz złożony podzespół indukcyjności mocy

(57) W złożonym podzespole elementarnych indukcyjności mocy elementami indukcyjnymi mocy są indukcyjności elementarne (1) zamontowane na rdzeniach toroidalnych i zamocowane równoległe jeden obok drugiego, na wspólnej konstrukcji nośnej (2), natomiast odległość (H) między sąsiadującymi indukcyjnościami elementarnymi (1) jest jednym z wymiarów przekroju poprzecznego ductu (S) przepływu powietrza chłodzącego (P) w konstrukcji nośnej (2). Na końcu ductu (S) przepływu powietrza chłodzącego (P) są zamontowane wentylatory (3). Wyprowadzenia indukcyjności są skierowane w jednym kierunku na zewnątrz konstrukcji nośnej (2). Wyprowadzenia indukcyjności są zamontowane odpowiednio do dwóch szynoprzewodów (6) przytwierdzonych do konstrukcji nośnej (2) poprzez izolatory (5). Konstrukcja nośna (2) ma formę skrzyni, w której ściany połączone są ze sobą za pomocą typowych elementów rozłącznych (7) jakimi są gwintowane elementy złączne.

(8 zastrzeżeń)

A1 (21) 401358 (22) 2012 10 26

(51) H01F 41/02 (2006.01)
C21D 1/04 (2006.01)

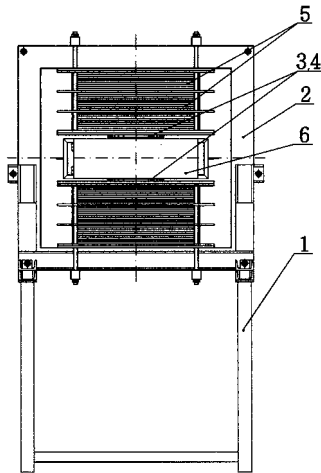
(71) MAGNETO
SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ,
Częstochowa
(72) KOZŁOWSKI ADAM; RYGAŁ ROMAN; PYTLECH ROBERT;
SOIŃSKI MARIAN; LESZCZYŃSKI JACEK

(54) Urządzenie do obróbki termomagnetycznej rdzeni z taśm nanokrystalicznych

(57) Urządzenie przeznaczone jest do wytwarzania stałego pola magnetycznego o dużej wartości natężenia, które umożliwia obróbkę termomagnetyczną taśm nanokrystalicznych. Urządzenie

ma podstawę (1), do której zamocowany jest rdzeń (2) z dwoma nabiegownikami (3 i 4), na których osadzone są kaskadowo niezależne cewki (5). Pomiędzy nabiegownikami (3 i 4) zamocowany jest piec do obróbki termicznej (6). Rdzeń (2) stanowi pakiet jednolitych, prostokątnych formatek z blachy konstrukcyjnej ferromagnetycznej.

(2 zastrzeżenia)

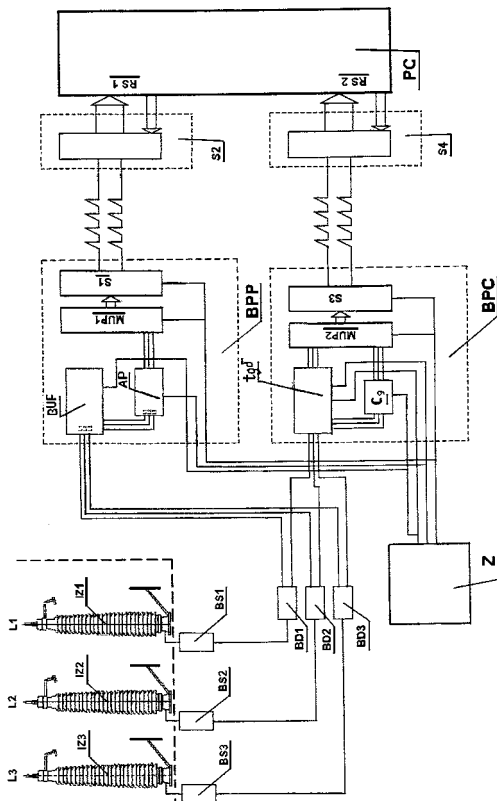
A1 (21) 396505 (22) 2011 10 01

(51) H02H 7/04 (2006.01)
G01R 31/12 (2006.01)

(71) INSTYTUT ENERGETYKI
JEDNOSTKA BADAWCZO-ROZWOJOWA, Warszawa
(72) DAŁEK JAROSŁAW; GLIŃSKA ILONA; STEMPIEN ŁUKASZ

(54) **Urządzenie do ciągłej oceny stanu technicznego transformatora energetycznego w warunkach załączenia do sieci energetycznej**

(57) W urządzeniu do ciągłej oceny stanu technicznego transformatora energetycznego w warunkach załączenia do sieci energetycznej. Ocena dokonywana jest przez ciągły jednoczesny

pomiar napięcia przepięć łączeniowych i burzowych oraz wartości względnych tangensa strat ($\text{tg}\delta$) i pojemności głównej (C_g) izolatora. Urządzenie posiada trzy izolatory (IZ1), (IZ2), (IZ3) przyporządkowane fazom napięcia sieci (L1), (L2), (L3) sprzężone przez adaptory (BS1), (BS2), (BS3) i dzielniki pojemnościowe (BD1), (BD2), (BD3) z torem pomiaru napięcia przepięć (BPP) oraz z torem pomiaru parametrów dielektrycznych (BPC) wyposażonym w bloki pomiaru pojemności głównej (C_g) i blok pomiaru tangensa strat ($\text{tg}\delta$). Wyjścia torów (BPP) i (BPC) są połączone przez sieci światłowodowe (S1), (S2) oraz (S3), (S4) z komputerem pomiarowym (PC).

(1 zastrzeżenie)

A1 (21) 396383 (22) 2011 09 20

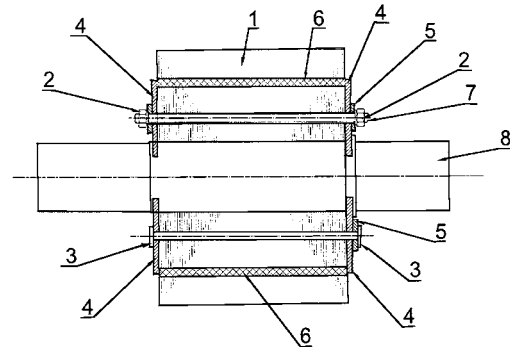
(51) H02K 1/28 (2006.01)
H02K 1/27 (2006.01)

(71) BRANŻOWY OŚRODEK BADAWCZO-ROZWOJOWY
MASZYN ELEKTRYCZNYCH KOMEL, Katowice
(72) BERNATT JAKUB; BERNATT ELŻBIETA

(54) **Wirnik z magnesami trwałymi**

(57) Wirnik z magnesami trwałymi (6) umieszczonymi w otworach pakietu blach (1) wirnika jest ściśnięty nakrętkami (2) śrub (7) bądź nitami (3). Pod nakrętkami (2) lub główkami nitów (3) ściskającym pakiet (1), znajdują się podkładki (4), których średnica zewnętrzna D jest równa lub mniejsza od różnicy promieni R pakietu (1) i R1 wałka (8). Ponadto pod jedną lub kilkoma nakrętkami (2) śrub (7) lub nitami (3) umieszczone są dodatkowe podkładki (5) służące do równoważenia mas podczas wyważania wirnika. Średnica D jest tak dobrana aby podkładki (4) zasłaniały otwory w pakiecie (1), w których są umieszczone magnesy trwałe (6). Odległości L osi otworów w pakiecie (1), do umieszczenia śrub (7) lub nitów (3), jest tak dobrana by była większa lub równa od sumy promienia R1 wałka (8) i połowy średnicy D podkładki (4), a niniejsza lub równa od różnicy promienia R pakietu blach (1) i połowy średnicy D podkładki (4). W podkładkach (4), wewnętrzne otwory na śruby (7) lub nit (3), mogą być usytuowane centrycznie lub mimośrodkowo. Wirnik charakteryzuje się tym, że w osi biegunowa magnetycznego lub w przestrzeni międzybiegunowej znajdują się otwory do umieszczenia śrub (7) lub nitów (3), które służą jednocześnie do ściskania pakietów i korekty mas podczas wyważania wirnika.

(4 zastrzeżenia)

A1 (21) 396367 (22) 2011 09 19

(51) H02K 33/12 (2006.01)

(71) BRZOZOWSKI JERZY, Wołomin;
ROZMYŚŁOWICZ PRZEMYSŁAW, Żelechów
(72) BRZOZOWSKI JERZY

(54) **Wibrator elektromagnetyczny**

(57) Wibrator elektromagnetyczny posiada rdzeń ferromagnetyczny (1), na którym to rdzeniu (1) z jednej jego strony usytuowane jest pierwsze uzwojenie (2) tworzące z rdzeniem (1) pierwszy elektromagnes wibratora. Z drugiej strony rdzenia (1) usytuowane jest drugie uzwojenie (3) tworzące z rdzeniem (1) drugi elektromagnes wibratora. Do rdzenia (1) z jednej jego strony przymocowane są, swoim jednym końcem, pierwsze sprężyny (8), a drugie